

Sygn. akt IV K 95/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Alicja Wojciechowska

Przy udziale Prokuratora Katarzyny Pukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2016 roku sprawy

G. D., urodzonego dnia (...) w W., s. W. i A. z d. R.

oskarżonego to, że:

w okresie od 2011 roku do 20 stycznia 2015 roku w S. będąc zobowiązanym do płacenia renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej K. D. z mocy ustawy, a następnie przyznanych alimentów protokołem Sądu Rejonowego w Szczecinie VII Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt(...)z dnia 14.10.2004 r. w kwocie 150 zł miesięcznie, następnie podwyższonych wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30.07.2013 r. sygn. Akt (...)do kwoty po 500 zł miesięcznie, uporczywie uchylał się od tego obowiązku czym naraził ww. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę małoletniej pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

o r z e k a

I. uznaje oskarżonego G. D. za sprawcę czynu polegającego na tym, że w okresie od 2011 roku do 17 grudnia 2014 roku z wyłączeniem października 2013 roku i września 2014 roku w S. będąc zobowiązanym do płacenia renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej K. D. z mocy ustawy, a następnie przyznanych alimentów ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Szczecinie VII Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...)z dnia 14.10.2004 r. w kwocie 150 zł miesięcznie, następnie podwyższonych wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30.07.2013 r. sygn. Akt (...) do kwoty po 500 zł miesięcznie, uporczywie uchylał się od tego obowiązku czym naraził ww. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, czym działał na szkodę małoletniej pokrzywdzonej, tj. czynu z art. 209 § 1 kk i na podstawie art.66§1i2kk oraz art.67§1kk w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku przy zastosowaniu art.4§1kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art.67§ 3kk i art.72§ 1pkt3kk w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku przy zastosowaniu art.4§1kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie na rzecz małoletniej K. D.;

III. na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa;

IV. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 516,60 złotych w tym VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt IV K 95/15

UZASADNIENIE

G. D. jest ojcem K. D., urodzonej dnia (...). Matka dziecka pracuje jako szef kuchni w szkole i zarabia netto 1750 złotych. Nie korzysta z pomocy (...), ani instytucji charytatywnych, nie korzysta także z funduszu alimentacyjnego, gdyż przekracza kryterium dochodowe. Nie może zapewnić córce wyjazdów wakacyjnych, pomocy szkolnych, zajęć dodatkowych – dziecko nie ma zaspokojonych podstawowych potrzeb życiowych.

Dowód: zeznania K. Ł. k.18-18v,139

G. D. jest zobowiązany do alimentacji z mocy ustawy, a następnie przyznanych alimentów ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Szczecinie VII Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia 14.10.2004 r. w kwocie 150 zł miesięcznie, następnie podwyższonych wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30.07.2013 r. sygn. akt(...) do kwoty po 500 zł miesięcznie. W 2011 roku wyprowadził się od rodziny. Nie odwiedzał córki. W okresie od 2011 roku do listopada 2014 roku utrzymywał się z prac dorywczych. Mimo to uparczywie nie płacił na utrzymanie córki. Jedynie w październiku 2013 roku wpłacił na konto komornika 200 złotych oraz we wrześniu 2014 roku – 100 złotych. W listopadzie 2014 roku konkubina zawarła z nim umowę o pracę na pół etatu z wynagrodzeniem 840 złotych brutto. 18 grudnia 2014 roku w wyniku zajęcia komorniczego z pensji G. D. wpłynęło 397,60 złotych. Od tego czasu wpłaty alimentów i spłata zaległości wpływają regularnie, a ojciec utrzymuje kontakt z córką.

Dowód: wyjaśnienia G. D. k.

zeznania K. Ł. k.18-18v,139

dowód wpłaty k.49,127-129

umowa o pracę k.52

karta rozliczeniowa k.40

ugoda k.38

zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji k.5

informacja z ZUS k.25

informacja komornika k.39

W trakcie postępowania sądowego G. D. został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy rozpoznali u Zespól (...). W trakcie popełnienia zarzuconego mu czynu nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Może brać udział w postępowaniu, mógł podjąć pracę zarobkową.

Dowód: opinia psychiatryczna k.113-115

G. D. urodził się (...) w W.. Ma wykształcenie średnie- jest technikiem technologii żywienia zbiorowego. Ma dwoje dzieci na utrzymaniu. Pracuje obecnie jako kucharz na pół etatu w firmie konkubiny. Nie był nigdy karany.

- dane personalne k.46,46v

- dane osobopoznawcze k.54

- karta karna k.55

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony G. D. na rozprawie głównej, podobnie jak w postępowaniu przygotowawczym, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pracował w tym czasie przede wszystkim dorywczo, miał problemy z depresją alkoholową, która spowodowała ograniczenie kontaktu z córką, do S. zaś nie przyjeżdżał z uwagi na odległość. Na pytanie Prokuratora potwierdził, że w czasie zarzutu wydawał na papierosy po około 300 złotych miesięcznie. Podkreślił, że obecnie ma pracę i płaci alimenty na bieżąco, a ponadto spłaca zadłużenie. (k.47,85-86,138)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego i uczynił je podstawą dokonywania ustaleń faktycznych, gdyż znajdują, tak co do przyznania się, jak i okoliczności czynu, potwierdzenie w zeznaniach K. Ł. oraz dokumentach. Uznając zeznania przedstawicielki ustawowej za wiarygodne Sąd miał na względzie fakt, że oskarżony – za wyjątkiem kwestii utrzymywania kontaktu z córką – nie negował podnoszonych okoliczności, a co do utrzymywania kontaktu z córką – to z wyjaśnień oskarżonego wynika jasno, że zaczął on je utrzymywać regularnie w czasie postępowania, a wcześniej, jak sam przyznał z powodu jego problemów, kontakty te niemal ustały całkowicie.

Za wiarygodne Sąd uznał również dokumenty wykorzystane przy konstruowaniu stanu faktycznego, których treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Dokonując ustaleń w zakresie właściwości osobistych oskarżonego Sąd posłużył się opinią biegłych, która jest jasna, pełna, została sporządzona przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje oraz nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pozostałe dowody z dokumentów Sąd pominął, gdyż nie zawierają informacji istotnych dla sprawy, lub informacje te są tożsame z informacjami, które wynikają z wykorzystanych źródeł.

Z przedstawionych dowodów zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Jako ojciec z mocy ustawy oskarżony jest zobowiązany do alimentacji. Dodatkowo wysokość alimentów określa ugoda zawarta przed sądem i wyrok. Okres niealimentacji był bardzo długi, trwał 3 lata. Z tego okresu Sąd wyłączył tylko dwa miesiące, kiedy wpłaty alimentów do komornika miały większą, stanowiącą bardziej realną pomoc – choć nie pokrywały wysokości alimentów - wysokość, tj. 100 i 200 złotych. Okres niealimentacji był długi, co spełnia znamię uporczywości. Zdaniem Sądu spełnione zostało również to znamię w postaci specyficznego, negatywnego stosunku oskarżonego do kwestii utrzymywania dziecka. W tym długim czasie oskarżony był zdolny do pracy, pracował dorywczo, zdobywał środki na swoje utrzymanie. Nie dawał ich jednak na utrzymanie dziecka, preferując swoje potrzeby przed potrzebami dziecka. Przy czym jak wynika z jego własnych wyjaśnień, mieszkał u matki, a na same papierosy – zatem nie na artykuł pierwszej potrzeby wydawał po 300 złotych miesięcznie. Dziecko utrzymywała matka, która przekracza kryterium dochodowe dla otrzymywania zasiłku alimentacyjnego, jednak uzyskiwana przez nią kwota ze stałej pracy jest bardzo niska. Brak wyjazdów wakacyjnych, możliwości zajęć pozalekcyjnych zdaniem Sądu spełnia warunek niezaspakajania podstawowych potrzeb życiowych, praw do wypoczynku, do rozwoju intelektualnego, czy fizycznego, który rodzice w ramach wychowania są zobowiązani zapewniać. Zatem zdaniem Sądu oskarżony czynem, który wymagał zmiany opisu poprzez wyeliminowanie z okresu dwóch miesięcy, w których nastąpiła płatność, skrócenie okresu wobec rozpoczęcia regularnych spłat od 18 grudnia 2014 roku i wskazania źródła alimentacji w postaci ugody, a nie protokołu – wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art.209§1kk.

Z uwagi na długi okres trwania niealimentacji umorzenie na znikomą społeczną szkodliwość czynu, o co wносиła pokrzywdzona i jej pełnomocnik, nie było możliwe. Zważywszy jednak na obecną, trwającą już od grudnia 2014 roku postawę oskarżonego, Sąd uznał, że postępowanie odniosło skutek i powstały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania, o które wnioskował obrońca. Z uwagi na zmianę przepisów, Sąd zgodnie z art.4§1kk zobowiązany był zastosować ustawę względniejszą. W tym konkretnym przypadku wobec wydłużenia okresu próby – który wobec okresu niealimentacji zdaniem Sądu musiałby być maksymalny i wprowadzenie obowiązkowych środków karnych i zobowiązań, Sąd zastosował ustawę w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku i warunkowo umarzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres maksymalny 2 lat próby. Ze względu na rodzaj czynu, za wskazane dla utrzymania prawidłowej postawy oskarżonego, Sąd uznał zobowiązanie oskarżonego do wykonywania ciężącego

na nim obowiązku lożenia na utrzymanie na rzecz małoletniej K. D., co zdaniem Sądu zabezpiecza interes małoletniej, a dla oskarżonego nie stanowi zbytnej dolegliwości, skoro i tak jest do alimentacji zobowiązany.

Uznając, że obowiązek alimentacyjny, przy dodatkowo zadłużeniu alimentacyjnym, wyprzedza interes Skarbu Państwa, na podstawie art.624§1kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych.

O wynagrodzeniu adwokata udzielającego obrony z urzędu orzeczono natomiast zgodnie z §14ust.2 pkt 3 oraz § 19 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Według §21 obecnie obowiązującego rozporządzenia dotyczącego wynagrodzeń przepisy dotychczasowe stosuje się bowiem w sprawach wszczętych i niezakończonych do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, a niniejsza sprawa została wszczęta 14 stycznia 2015 roku.